

UPPENBARELSEBOKEN

KAPITEL 1

Detta är en uppenbarelse från Jesus Kristus, en som Gud gav honom för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. Och medelst ett budskap genom sin ängel gav han det till känna för sin tjänare Johannes,

² som här vittnar och frambär Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett.

³ Salig är den som får uppläsa denna profetias ord, och saliga äro de som få höra dem och som taga vara på, vad däri är skrivet; ty tiden är nära.

⁴ Johannes hälsar de sju församlingarna i provinsen Asien. Nåd vare med eder och frid från honom som är, och som var, och som skall komma, så ock från de sju andar, som stå inför hans tron,

⁵ och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde bland de döda, den som är härskaren över konungarna på jorden. Honom som älskar oss, och som har löst oss från våra synder med sitt blod

⁶ och gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och väldet i evigheternas evigheter, amen.

⁷ Se, han kommer med skyarna, och allas ögon skola se honom, ja ock deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn. Ja, amen.

⁸ Jag är A och O, säger Herren Gud, han som är, och som var, och som skall komma, den Allsmäktige.

⁹ Jag, Johannes, eder broder, som med eder har del i bedrövelsen och riket och ståndaktigheten i Jesus, jag befann mig på den ö som heter Patmos, för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull.

¹⁰ Jag kom i andehänryckning på Herrens dag och fick då bakom mig höra en stark röst, lik ljudet av en basun,

¹¹ och den sade: "Skriv upp i en bok vad du får se, och sänd den till de sju församlingarna i Efesus och Smyrna och Pergamus och Tyatira och Sardes och Filadelfia och Laodicea."

¹² Och jag vände mig om för att se vad det var för en röst som talade till mig; och när jag vände mig om, fick jag se sju gyllene ljusstakar

¹³ och mitt i bland ljusstakarna någon som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte.

¹⁴ Hans huvud och hår var vitt såsom vit ull, såsom snö, och hans ögon voro såsom eldslågor.

- ¹⁵ Hans fötter liknade glänsande malm, när den har blivit glöddgad i en ugn. Och hans röst var såsom bruset av stora vatten.
- ¹⁶ I sin högra hand hade han sju stjärnor, och från hans mun utgick ett skarpt tveeggat svärd, och hans ansikte var såsom solen, när den skiner i sin fulla kraft.
- ¹⁷ När jag såg honom, föll jag ned för hans fötter, såsom hade jag varit död. Men han lade sin högra hand på mig och sade: "Frukta icke. Jag är den förste och den siste
- ¹⁸ och den levande; jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och jag har nycklarna till döden och dödsriket.
- ¹⁹ Så skriv nu upp, vad du har sett, och skriv upp både vad som nu är, och vad som härafter skall ske.
- ²⁰ Vad angår hemligheten med de sju stjärnorna, som du har sett i min högra hand, och de sju gyllene ljusstakarna, så må du veta att de sju stjärnorna äro de sju församlingarnas änglar, och att de sju ljusstakarna äro de sju församlingarna."

KAPITEL 2

Skriv till Efesus' församlings ängel: "Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går omkring bland de sju gyllene ljusstakarna:

- ² Jag känner dina gärningar och ditt arbete och din ståndaktighet, och jag vet att du icke kan lida onda människor; du har provat dem som säga sig vara apostlar, men icke äro det, och har funnit dem vara lögnare.
- ³ Och du är ståndaktig och har burit mycket för mitt namns skull och har icke förtröttats.
- ⁴ Men jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek.
- ⁵ Betänk då varifrån du har fallit, och bättra dig, och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid. Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring.
- ⁶ Men den berömmelsen har du, att du hatar nikolaiternas gärningar, som också jag hatar.
-
- ⁷ Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna. Den som vinner seger, åt honom skall jag giva att äta av livets träd, som står i Guds paradys."
- ⁸ Och skriv till Smyrnas församlings ängel: "Så säger den förste och den siste, han som var död och åter har blivit levande:
- ⁹ Jag känner din bedrövelse och din fattigdom - dock, du är rik! - och jag vet vilken försmädelse du utstår av dem som säga sig vara judar, men icke äro detta, utan äro en Satans synagoga.
- ¹⁰ Frukta icke för det som du skall få lida. Se, djävulen skall kasta somliga av eder i fängelse, för att I skolen sättas på prov; och I skolen få utstå bedrövelse i tio dagar. Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona,
- ¹¹ Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna. Den som vinner seger, han skall förvisso icke lida någon skada av den andra döden."
- ¹² Och skriv till Pergamus' församlings ängel: "Så säger han som har det skarpa tveeggade svärdet:
- ¹³ Jag vet var du bor: där varest Satan har sin tron. Och dock håller du fast vid mitt namn; och tron på mig förnekade du icke ens på den tid då Antipas, mitt vittne, min trogne tjänare, blev dräpt hos eder - där varest Satan bor.
- ¹⁴ Men jag har något litet emot dig: du har hos dig några som hålla fast vid Balaams lära,

hans som lärde Balak huru han skulle lägga en stötesten för Israels barn, så att de skulle äta kött från avgudaoffer och bedriva otukt.

15 Så har också du några som på lika sätt hålla sig till nikolaiternas lära.

16 Gör då bättring; varom icke, så skall jag snart komma över dig och skall strida mot dem med min muns svärd.

17 Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna. Den som vinner seger, åt honom skall jag giva av det fördolda mannat; och jag skall giva honom en vit sten och ett nytt namn skrivet på den stenen, ett namn som ingen känner, utom den som får det."

18 Och skriv till Tyatiras församlings ängel: "Så säger Guds Son, han som har ögon såsom eldslågor, han vilkens fötter likna glänsande malm:

19 Jag känner dina gärningar och din kärlek och din tro, och jag vet huru du har tjänat och varit ståndaktig, och huru dina sista gärningar äro flera än dina första.

20 Men jag har det emot dig att du är så efterlåten mot kvinnan Jesabel - hon som säger sig vara en profetissa och uppträder såsom lärare och förleder mina tjänare till att bedriva otukt och till att äta kött från avgudaoffer.

21 Jag har givit henne tid till bättring, men hon vill icke göra bättring och upphöra med sin otukt.

22 Se, jag vill lägga henne ned på sjuksängen; och över dem som med henne begå äktenskapsbrott vill jag sända stor vedermöda, såframt de icke bättra sig och upphöra med att göra hennes gärningar.

23 Och hennes barn skall jag dräpa. Och alla församlingarna skola förnimma, att jag är den som rannsakar njurar och hjärtan; och jag skall giva var och en av eder efter hans gärningar.

24 Men till eder, I andra som bon i Tyatira, till eder alla som icke haven denna lära, då I ju icke "haven lärt känna djupheterna", såsom de säga - ja, Satans djupheter! - till eder säger jag: Jag lägger icke på eder någon ny börda;

25 hållen allenast fast vid det som I haven, till dess jag kommer.

26 Den som vinner seger och intill änden troget gör mina gärningar, åt honom skall jag giva makt över hedningarna.

27 och han skall styra dem med järnspira, likasom när man krossar lerkärl,

28 såsom ock jag har fått den makten av min Fader; och jag skall giva honom morgonstjärnan.

29 Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna."

KAPITEL 3

Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död.

2 Vakna upp och håll dig vaken, och styrk det som ännu är kvar, det som har varit nära att dö. Ty jag har icke funnit dina gärningar vara fullkomliga inför min Gud.

3 Tänk nu på huru du undfick ordet och hörde det, och tag vara på därpå och gör bättring. Om du icke håller dig vaken, så skall jag komma såsom en tjuv, och du skall förvisso icke veta vilken stund jag kommer över dig.

4 Dock kunna hos dig i Sardes nämnas några få som icke hava fläckt sina kläder; och dessa skola vandra med mig i vita kläder, ty de äro värdiga därtill.

- ⁵ Den som vinner seger, han skall så bliva klädd i vita kläder, och jag skall aldrig utplåna hans namn ur livets bok, utan kännas vid hans namn inför min Fader och inför hans änglar.
- ⁶ Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna."
- ⁷ Och skriv till Filadelfias församlings ängel: "Så säger den Helige, den Sannfärdige, han som har 'Davids nyckel', han som 'upplåter, och ingen kan tillsluta', han som 'tillsluter, och ingen upplåter':
- ⁸ Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta. Ty väl är din kraft ringa, men du har tagit vara på mitt ord och icke förnekat mitt namn.
- ⁹ Se, jag vill överlämna åt dig några från Satans synagoga, några av dem som säga sig vara judar, men icke äro det, utan ljuga; ja, jag vill göra så, att de komma ock falla ned för dina fötter, och de skola förstå, att jag har fått dig kär.
- ¹⁰ Eftersom du har tagit vara på mitt bud om ståndaktighet, skall ock jag taga vara på dig och frälsa dig ut ur den prövningens stund som skall komma över hela världen, för att sätta jordens inbyggare på prov.
- ¹¹ Jag kommer snart; håll fast det du har, så att ingen tager din krona.
- ¹² Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer lämna det; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ned från himmelen, från min Gud, så ock mitt eget nya namn.
- ¹³ Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna.
- ¹⁴ Och skriv till Laodiceas församlings ängel: "Så säger han som är Amen, den trovärdiga och sannfärdiga vittnet, begynnelsen till Guds skapelse:
- ¹⁵ Jag känner dina gärningar: du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore antingen kall eller varm.
- ¹⁶ Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun.
- ¹⁷ Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.
- ¹⁸ Så råder jag dig då att du köper av mig guld som är luttrat i eld, för att du skall bliva rik, och att du köper vita kläder till att kläda dig i, för att din nakenhets skam icke skall bliva uppenbar, och att du köper ögonsalva till att smörja dina ögon med, för att du skall kunna se.
- ¹⁹ 'Alla som jag älskar, dem tuktar och agar jag.' Så gör nu bättring med all flit.
- ²⁰ Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.
- ²¹ Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, likasom jag själv har vunnit seger och satt mig med min Fader på hans tron.
- ²² Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna.

KAPITEL 4

Sedan fick jag se en dörr vara öppnad i himmelen; och den röst, lik ljudet av en basun, som jag förut hade hört tala till mig, sade: "Kom hit upp, så skall jag visa dig, vad som skall ske härefter."

- ² I detsamma kom jag i andehänryckning. Och jag fick se en tron vara framsatt i

himmelen, och någon satt på den tronen;

³ och han som satt därpå var till utseendet såsom jaspissten och karneol. Och runt omkring tronen gick en regnbåge, som till utseendet var såsom en smaragd.

⁴ Och jag såg tjugufyra andra troner runt omkring tronen, och på de tronerna sutto tjugufyra äldste, klädda i vita kläder, med gyllene kransar på sina huvuden.

⁵ Och från tronen utgingo ljungeldar och donder och tordön; och framför tronen brunno sju eldbloss, det är Guds sju andar.

⁶ Framför tronen syntes också likasom ett glashav, likt kristall; och runt omkring tronen stodo fyra väsenden, ett mitt för var sida av tronen och de voro fullsatta med ögon framtill och baktill.

⁷ Och det första väsendet liknade ett lejon, det andra väsendet liknade en ung tjur, det tredje väsendet hade ett ansikte såsom en människa, det fjärde väsendet liknade en flygande örn.

⁸ Och vart och ett av de fyra väsendena hade sex vingar; runt omkring, jämväl under vingarna voro de fullsatta med ögon. Och dag och natt sade de utan uppehåll: "Helig, helig, helig är Herren Gud den Allsmäktige, han som var, och som är, och som skall komma."

⁹ Och när väsendena hembära pris och ära och tack åt honom som sitter på tronen och tillbedja honom som lever i evigheternas evigheter,

¹⁰ då falla de tjugufyra äldste ned inför honom som sitter på tronen, och tillbedja honom som lever i evigheternas evigheter, och lägga sina kransar ned inför tronen och säga;

¹¹ "Du, vår Herre och Gud, är värdig att mottaga pris och ära och makt, ty du har skapat allting, och därför att så var din vilja, kom det till och blev skapat."

KAPITEL 5

Och i högra handen på honom som satt på tronen såg jag en bokrulle, med skrift både på insidan och på utsidan, och förseglad med sju insegel.

² Och jag såg en väldig ängel som utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess insegel?"

³ Men ingen, vare sig i himmelen eller på jorden eller under jorden, kunde öppna bokrullen eller se vad som stod däri.

⁴ Och jag grät bittert över att ingen befanns vara värdig att öppna bokrullen eller se, vad som stod däri.

⁵ Men en av de äldste sade till mig: "Gråt icke. Se, lejonet av Juda stam, telningen från Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel."

⁶ Då fick jag se att mellan tronen och de fyra väsendena och de äldste stod ett lamm, som såg ut såsom hade det varit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, det är Guds sju andar, vilka äro utsända över hela jorden.

⁷ Och det trädde fram och tog bokrullen ur högra handen på honom som satt på tronen.

⁸ Och när han tog bokrullen, föllo de fyra väsendena och de tjugufyra äldste ned inför Lammet; och de hade var och en sin harpa och hade gyllene skålar, fulla med rökelse, det är de heligas böner.

⁹ Och de sjöngo en ny sång som lydde så: "Du är värdig att taga bokrullen och att bryta dess insegel, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor, av alla stammar och tungomål och folk och folkslag,

- ¹⁰ och gjort dem åt vår Gud till ett konungadöme och till präster, och de skola regera på jorden"
- ¹¹ Och i min syn fick jag höra röster av många änglar runt omkring tronen och omkring väsendena och de äldste; och deras antal var tio tusen gånger tio tusen och tusen gånger tusen.
- ¹² Och de sade med hög röst: "Lammet som blev slaktat, är värdigt att mottaga makten, så ock rikedom och vishet och starkhet och ära, och pris och lov."
- ¹³ Och allt skapat, både i himmelen och på jorden och under jorden och på havet, och allt vad i dem var, hörde jag säga: "Honom, som sitter på tronen, och Lammet tillhör lovet och äran och priset och väldet i evigheternas evigheter."
- ¹⁴ Och de fyra väsendena sade "amen", och de äldste föllo ned och tillbådo.

KAPITEL 6

- O**ch jag såg Lammet bryta det första av de sju inseglen; och jag hörde ett av de fyra väsendena säga såsom med tordönsröst: "Kom."
- ² Då fick jag se en vit häst; och mannen som satt på den hade en båge, och en segerkrans blev honom given, och han drog ut såsom segrare och för att segra.
- ³ Och när det bröt det andra inseglet, hörde jag det andra väsendet säga "Kom."
- ⁴ Då kom en annan häst fram, en som var röd; och åt mannen som satt på den blev givet att taga friden bort från jorden, så att människorna skulle slakta varandra. Och ett stort svärd blev honom givet.
- ⁵ Och när det bröt det tredje inseglet, hörde jag det tredje väsendet säga "Kom." Då fick jag se en svart häst; och mannen som satt på den hade en vågskål i sin hand.
- ⁶ Och jag hörde likasom en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: "Ett mått vete för en silverpenning och tre mått korn för en silverpenning! Och oljan och vinet må du icke skada."
- ⁷ Och när det bröt det fjärde inseglet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: "Kom."
- ⁸ Då fick jag se en blekgul häst; och mannen som satt på den, hans namn var Döden, och Dödsriket följde med honom. Och åt dem gavs makt över fjärdedelen av jorden, så att de skulle få dräpa med svärd och genom hungersnöd och pest och genom vilddjuren på jorden.
- ⁹ Och när det bröt det femte inseglet, såg jag under altaret de människors själar, som hade blivit slaktade för Guds ords skull och för det vittnesbörds skull, som de hade.
- ¹⁰ Och de ropade med hög röst och sade: "Huru länge, du helige och sannfärdige Herre, skall du dröja att hålla dom och att utkräva vårt blod av jordens inbyggare?"
- ¹¹ Och åt var och en av dem gavs en vit, fotsid klädnad, och åt dem blev tillsagt att de ännu en liten tid skulle giva sig till ro, till dess jämväl skaran av deras medtjänare och bröder, som skulle bliva dräpta likasom de själva, hade blivit fulltalig.
- ¹² Och jag såg Lammet bryta det sjätte inseglet. Då blev det en stor jordbävning, och solen blev svart som en sorgdräkt, och månen blev hel och hållen såsom blod;
- ¹³ och himmelens stjärnor föllo ned på jorden, såsom när ett fikonträd faller sina omogna frukter, då det skakas av en stark vind.
- ¹⁴ Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle rullas tillhopa; och alla berg och öar flyttades bort ifrån sin plats.
- ¹⁵ Och konungarna på jorden och stormännen och krigsöverstarna och alla de rika och de

väldiga, ja, alla, både trälar och fria, dolde sig i hålor och bland bergsklippor.

¹⁶ Och de sade till bergen och klipporna: "Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede.

¹⁷ Ty deras vredes stora dag är kommen, och vem kan bestå?"

KAPITEL 7

Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd.

² Och jag såg en annan ängel träda fram ifrån öster med den levande Gudens signet. Och han ropade med hög röst till de fyra änglar som hade fått sig givet att skada jorden och havet,

³ och sade: "Gören icke jorden eller havet eller träden någon skada, förrän vi hava tecknat vår Guds tjänare med insegel på deras pannor."

⁴ Och jag fick höra antalet av dem som voro tecknade med insegel, ett hundra fyrtiofyra tusen tecknade, av alla Israels barns stammar;

⁵ av Juda stam tolv tusen tecknade, av Rubens stam tolv tusen, av Gads stam tolv tusen,

⁶ av Asers stam tolv tusen, av Neftalims stam tolv tusen, av Manasses' stam tolv tusen,

⁷ av Simeons stam tolv tusen, av Levi stam tolv tusen, av Isaskars stam tolv tusen,

⁸ av Sabulons stam tolv tusen, av Josefs stam tolv tusen, av Benjamins stam tolv tusen tecknade.

⁹ Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål stå inför tronen och inför Lammet; och de voro klädda i vita, fotsida kläder och hade palmer i sina händer.

¹⁰ Och de ropade med hög röst och sade: "Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet."

¹¹ Och alla änglar, som stodo runt omkring tronen och omkring de äldste och de fyra väsendena, föllo ned på sina ansikten inför tronen och tillbådo Gud

¹² och sade: "Amen. Lovet och priset och visheten och tacksägelsen och äran och makten och starkheten tillhöra vår Gud i evigheternas evigheter. Amen."

¹³ Och en av de äldste tog till orda och sade till mig: "Dessa som äro klädda i de vita, fotsida kläderna, vilka äro de, och varifrån hava de kommit?"

¹⁴ Jag svarade honom: "Min herre, du vet själv det." Då sade han till mig: "Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen, och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

¹⁵ Därför stå de inför Guds tron och tjäna honom, dag och natt, i hans tempel. Och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem.

¹⁶ 'De skola icke mer hungra och icke mer törsta, och solens hetta skall icke träffa dem, ej heller eljest någon brännande hetta.

¹⁷ Ty Lammet, som står mitt för tronen, skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och 'Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon'."

KAPITEL 8

Och när Lammet bröt det sjunde inseglet, uppstod i himmelen en tystnad, som varade vid pass en halv timme.

² Och jag fick se de sju änglar, som stå inför Gud; åt dem gåvos sju basuner.

³ Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret, och han hade ett gyllene rökelsekar; och mycken rökelse var given åt honom, för att han skulle lägga den till alla de heligas böner på det gyllene altare som stod framför tronen.

⁴ Och ur ängelns hand steg röken av rökelsen med de heligas böner upp inför Gud.

⁵ Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade elden ned på jorden. Då kommo tordön och donder och ljungeldar och jordbävning.

⁶ Och de sju änglarna, som hade de sju basunerna, gjorde sig redo att stöta i sina basuner.

⁷ Och den förste stötte i sin basun. Då kom hagel och eld, blandat med blod, och det kastades ned på jorden; och tredjedelen av jorden brändes upp, och tredjedelen av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp.

⁸ Och den andre ängeln stötte i sin basun. Då var det som om ett stort brinnande berg hade blivit kastat i havet; och tredjedelen av havet blev blod.

⁹ Och tredjedelen av de levande varelser som funnos i havet omkom; och tredjedelen av skeppen förgicks.

¹⁰ Och den tredje ängeln stötte i sin basun. Då föll från himmelen en stor stjärna, brinnande såsom ett bloss; och den föll ned över tredjedelen av strömmarna och över vattenkällorna.

¹¹ Och stjärnans namn var Malört. Och tredjedelen av vattnet blev bitter malört; och många människor omkommo genom vattnet, därför att det hade blivit så bittert.

¹² Och den fjärde ängeln stötte i sin basun. Då drabbade hemsökelsen tredjedelen av solen och tredjedelen av månen och tredjedelen av stjärnorna, så att tredjedelen av dem förmörkades och dagen miste tredjedelen av sitt ljus, sammalunda ock natten.

¹³ Sedan fick jag i min syn höra en örn, som flög fram uppe i himlarymden, ropa med hög röst: "Ve, ve, ve över jordens inbyggare, när de tre övriga änglar, som skola stöta i basun, låta sina basuner ljuda!"

KAPITEL 9

Och den femte ängeln stötte i sin basun. Då såg jag en stjärna vara fallen ifrån himmelen ned på jorden; och åt henne gavs nyckeln till avgrundens brunn.

² Och hon öppnade avgrundens brunn. Då steg en rök upp ur brunnen, lik röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.

³ Och ur röken kommo gräshoppor ut över jorden; och åt dem gavs samma makt som skorpionerna på jorden hava.

⁴ Och dem blev tillsagt, att de icke skulle skada gräset på jorden eller något annat grönt eller något träd, utan allenast de människor som icke hade Guds insegel på sina pannor.

⁵ Och åt dem blev givet att, icke att döda dem, men att plåga dem i fem månader; och plågan, som de vållade var såsom den plåga en skorpion åstadkommer, när den stinger en människa.

⁶ På den tiden skola människorna söka döden, men icke kunna finna den; de skola åstunda att dö, men döden skall fly undan ifrån dem.

⁷ Och gräshopporna tedde sig såsom hästar, rustade till strid. På sina huvuden hade de

likasom kransar, som syntes vara av guld. Deras ansikten voro såsom människors ansikten.

⁸ De hade hår såsom kvinnors hår, och deras tänder voro såsom lejons.

⁹ De hade bröst, som liknade järnpansar; och rasslet av deras vingar var såsom vagnsrasslet, när många hästar med sina vagnar störta fram till strid.

¹⁰ De hade stjärtar med gaddar, såsom skorpioner hava; och i deras stjärtar låg den makt de hade fått att i fem månader skada människorna.

¹¹ Till konung över sig hade de avgrundens ängel, vilkens namn på hebreiska är Abaddon och som på grekiska har namnet Apollyon (d.ä. fördärvaren.)

¹² Det första ve har gått till ända; se, efter detta komma ännu två andra ve.

¹³ Och den sjätte ängeln stötte i sin basun. Då hörde jag en röst från de fyra hornen på det gyllene altare, som stod inför Guds ansikte,

¹⁴ säga till den sjätte ängeln, den som hade basunen: "Lös de fyra änglar, som hållas bundna invid den stora floden Euftrat."

¹⁵ Och de fyra änglarna löstes, de som just för den timmen, på den dagen, i den månaden, under det året hade hållits redo att dräpa tredjedelen av människorna.

¹⁶ Och antalet ryttare i de ridande skarorna var två gånger tio tusen gånger tio tusen; jag fick höra att de voro så många.

¹⁷ Och hästarna och männen som sutto på dem tedde sig för min syn på detta sätt: männen hade eldröda och mörkblå och svavelgula pansar; och hästarna hade huvuden såsom lejon, och ur deras gap gick ut eld och rök och svavel.

¹⁸ Av dessa tre plågor - av elden och röken och svavlet som gick ut ur deras gap - dödades tredjedelen av människorna.

¹⁹ Ty hästarnas makt låg i deras gap och i deras svansar. Deras svansar liknade nämligen ormar, och hade huvuden, och med dem var det, som de gjorde skada.

²⁰ Men de återstående människorna, de som icke hade blivit dödade genom dessa plågor, gjorde icke bättring; de vände sig icke ifrån belätena, som de hade gjort med egna händer, och upphörde icke att tillbedja onda andar och avgudar av guld och silver och koppar och sten och trä, som varken kunna se eller höra eller gå.

²¹ De gjorde icke bättring och upphörde icke med sina mordgärningar och trolldomskonster, sin otukt och sitt tjuveri.

KAPITEL 10

Och jag såg en annan väldig ängel komma ned från himmelen. Han var klädd i en sky och hade regnbågen över sitt huvud, och hans ansikte var såsom solen, och hans ben voro såsom eldpelare;

² och i sin hand hade han en öppen liten bokrulle. Och han satte sin högra fot på havet och sin vänstra på jorden.

³ Och han ropade med hög röst, såsom när ett lejon ryter. Och när han hade ropat, läto de sju tordönen höra sina röster.

⁴ Och sedan de sju tordönen hade talat, tänkte jag skriva, men jag fick då höra en röst från himmelen säga: "Göm såsom under insegel vad de sju tordönen hava talat, och skriv icke upp det."

⁵ Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte sin högra hand upp mot himmelen

- ⁶ och svor vid honom som lever i evigheternas evigheter, vid honom som har skapat himmelen och vad däri är, och jorden och vad därpå är, och havet och vad däri är, och sade: "Ingen tid skall mer givas,
- ⁷ utan i de dagar, då den sjunde ängels röst höres, när det sker att han stöter i sin basun, då är Guds hemliga rådslut fullbordat, i enlighet med det glada budskap som han har förkunnat för sina tjänare profeterna."
- ⁸ Och den röst som jag hade hört från himmelen hörde jag nu åter tala till mig; den sade: "Gå och tag den öppna bokrulle som ängeln har i sin hand, han som står på havet och på jorden."
- ⁹ Då gick jag bort till ängeln och bad honom att han skulle giva mig bokrullen. Och han sade till mig: "Tag den och åt upp den; den skall vålla dig bitter plåga i din buk, men i din mun skall den vara söt såsom honung."
- ¹⁰ Då tog jag bokrullen ur ängels hand och åt upp den; och den var i min mun söt såsom honung, men när jag hade ätit upp den, kände jag bitter plåga i min buk.
- ¹¹ Och mig blev sagt: "Du måste än ytterligare profetera om många folk och folkslag och tungomål och konungar.

KAPITEL 11

- O**ch ett rör, likt en mätstång, gavs åt mig, och mig blev sagt: "Stå upp och mät Guds tempel och altaret tillika med dem som tillbedja därinne.
- ² Men lämna å sido templets yttre förgård och mät den icke; ty den är prigsiven åt hedningarna, och de skola under fyrtiotvå månader förtrampa den heliga staden.
- ³ Och jag skall låta mina två vittnen under ett tusen två hundra sextio dagar profetera, höljda i säcktyg.
- ⁴ Dessa vittnen äro de två olivträd och de två ljusstakar som stå inför jordens Herre.
- ⁵ Och om någon vill göra dem skada, så går eld ut ur deras mun och förtär deras ovänner; ja, om någon vill göra dem skada, så skall han bliva dödad på det sättet.
- ⁶ De hava makt att tillsluta himmelen, så att intet regn faller under den tid de profetera; de hava ock makt över vattnet, att förvandla det till blod, och makt att slå jorden med alla slags plågor, så ofta de vilja.
- ⁷ Och när de hava till fullo framburit sitt vittnesbörd, skall vilddjuret, det som skall stiga upp ur avgrunden, giva sig i strid med dem och skall övervinna dem och döda dem.
- ⁸ Och deras döda kroppar skola bliva liggande på gatan i den stora staden som, andligen talat, heter Sodom och Egypten, den stad där också deras Herre blev korsfäst.
- ⁹ Och människor av allahanda folk och stammar och tungomål och folkslag skola i tre och en halv dagar se deras döda kroppar ligga där, och de skola icke tillstämja att kropparna läggas i någon grav.
- ¹⁰ Och jordens inbyggare skola glädjas över vad som har vederfarits dem och skola fröjda sig och sända varandra gåvor; ty dessa två profeter hade varit en plåga för jordens inbyggare."
- ¹¹ Men efter tre och en halv dagar kom livets ande från Gud in i dem, och de reste sig upp på sina fötter; och en stor fruktan föll över dem som sågo dem.
- ¹² Och de hörde en stark röst från himmelen, som sade till dem: "Kommen hit upp." Då stego de i en sky upp till himmelen, i sina ovänners åsyn.
- ¹³ Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och tiondedelen av staden störtade

samman, och genom jordbävningen omkommo sju tusen människor; och de övriga blevo förskräckta och gåvo ära åt Gud i himmelen.

14 Det andra ve har gått till ända; se, det tredje ve kommer snart.

15 Och den sjunde ängeln stötte i sin basun. Då ljödo i himmelen starka röster som sade: "Väldet över världen har blivit vår Herres och hans Smordes, och han skall vara konung i evigheternas evigheter."

16 Och de tjugufyra äldste, som sutto på sina troner inför Gud, föllo ned på sina ansikten och tillbådo Gud

17 och sade: "Vi tacka dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är, och som var, för att du har tagit i besittning din stora makt och trätt fram såsom konung.

18 Folken vredgades, men din vredes dag har nu kommit, och den tid då de döda skola få sin dom, och då du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som frukta ditt namn, både små och stora, och då du skall fördärva dem som fördärva jorden."

19 Och Guds tempel i himmelen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel. Då kommo ljungeldar och donder och tordön och jordbävning och starkt hagel.

KAPITEL 12

Och ett stort tecken visade sig i himmelen: där syntes en kvinna, som hade solen till sin klädnad och månen under sina fötter, och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud.

2 Hon var havande och ropade i barnsnöd och födslovånda.

3 Ännu ett annat tecken visade sig i himmelen: där syntes en stor röd drake, som hade sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.

4 Och hans stjärt drog med sig tredjedelen av himmelens stjärnor och kastade den ned på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, ty han ville uppsluka hennes barn, när hon hade fött det.

5 Och hon födde ett barn gossebarn, som en gång skall styra alla folk med järnspira. Men hennes barn blev uppryckt till Gud och till hans tron;

6 Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon har en plats sig beredd av Gud, och där hon skulle få sitt uppehälle under ett tusen två hundra sextio dagar.

7 Och en strid uppstod i himmelen: Mikael och hans änglar gåvo sig i strid med draken; och draken och hans änglar stridde mot dem,

8 men de förmådde intet mot dem, och i himmelen fanns nu icke mer någon plats för dem.

9 Och den store draken, den gamle ormen, blev nedkastad, han som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen; han blev nedkastad till jorden, och hans änglar kastades ned jämte honom.

10 Och jag hörde en stark röst i himmelen säga: "Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds, och väldet hans Smordes; ty våra bröders åklagare är nedkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud.

11 De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord: de älskade icke så sitt liv, att de drogo sig undan döden.

12 Glädjens fördenskull, I himlar och I som bon i dem. Men ve dig, du jord, och dig, du hav! Ty djävulen har kommit ned till eder i stor vrede, eftersom han vet att den tid han har kvar är kort."

13 Och när draken såg att han var nedkastad på jorden, förföljde han kvinnan, som hade fött gossebarnet.

¹⁴ Men åt kvinnan gåvos den stora örnens två vingar, för att hon skulle flyga ut i öknen till den plats där hon skulle få sitt uppehålle under en tid och tider och en halv tid, fjärran ifrån ormens åsyn.

¹⁵ Då sprutade ormen ur sitt gap vatten efter kvinnan såsom en ström, för att strömmen skulle bortföra henne.

¹⁶ Men jorden kom kvinnan till hjälp; jorden öppnade sin mun och drack upp strömmen, som draken hade sprutat ut ur sitt gap.

¹⁷ Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd.

KAPITEL 13

(12:18)

Och han ställde sig på sanden invid havet. Då såg jag ett vilddjur stiga upp ur havet; det hade tio horn och sju huvuden, och på sina horn hade det tio kronor och på sina huvuden hädiska namn.

² Och vilddjuret, som jag såg, liknade en panter, men det hade fötter såsom en björn och gap såsom ett lejon. Och draken gav det sin makt och sin tron och gav det stor myndighet.

³ Och jag såg ett av dess huvuden vara likasom sårat till döds, men dess dödssår blev läkt. Och hela jorden såg med förundran efter vilddjuret.

⁴ Och de tillbådo draken, därför att han hade givit vilddjuret sådan myndighet; de tillbådo och vilddjuret och sade "Vem är lik vilddjuret, och vem kan strida mot det?"

⁵ Och det fick en mun sig given, som talade stora ord och vad hädiskt var, och det fick makt att så göra under fyrtiotvå månader.

⁶ Och den öppnade sin mun till att föra hädiskt tal mot Gud, till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bo i himmelen.

⁷ Och det fick makt att föra krig mot de heliga och att övervinna dem; och det fick makt över alla stammar och folk och tungomål och folkslag.

⁸ Och alla jordens inbyggare skola tillbedja det, ja, envar som icke har sitt namn från världens begynnelse skrivet i livets bok, det slaktade Lammets bok.

⁹ Den som har öra, han höre.

¹⁰ Den som för andra bort i fångenskap, han skall själv bliva bortförd i fångenskap; den som dräper andra med svärd, han skall själv bliva dräpt med svärd. Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet och tro.

¹¹ Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; det hade två horn, lika ett lamms, och det talade såsom en drake.

¹² Och det utövar det första vilddjurets hela myndighet, i dess åsyn. Och det kommer jorden och dem som bo därpå att tillbedja det första vilddjuret, det vars dödssår blev läkt.

¹³ Och det gör stora tecken, så att det till och med låter eld i människornas åsyn falla ned från himmelen på jorden.

¹⁴ Och genom de tecken, som det har fått makt att göra i vilddjurets åsyn, förvillar det jordens inbyggare; det förmår genom sitt tal jordens inbyggare att göra en bild åt vilddjuret, det som var sårat med svärd, men åter kom till liv.

¹⁵ Och det fick makt att giva ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vilddjurets bild.

¹⁶ Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar, att

låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan,

¹⁷ så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vilddjurets namn eller dess namns tal.

¹⁸ Här gäller det att vara vis; den som har förstånd, han räkne ut betydelsen av vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sex hundra sextiosex.

KAPITEL 14

Och jag fick se Lammet stå på Sions berg jämte det ett hundra fyrtiofyra tusen som hade dess namn och dess Faders namn skrivna på sina pannor.

² Och jag hörde ett ljud från himmelen, likt bruset av stora vatten och dånet av ett starkt tordön; och ljudet som jag hörde var såsom när harpospelare spela på sina harpor.

³ Och de sjöngo inför tronen och inför de fyra väsendena och de äldste vad som tycktes vara en ny sång; och ingen kunde lära sig den sången, utom de ett hundra fyrtiofyra tusen som voro friköpta ifrån jorden.

⁴ Dessa äro de som icke hava orenat sig med kvinnor; ty de äro såsom jungfrur. Dessa äro de som följa Lammet varthelst det går. De hava blivit friköpta ifrån människorna till en förstling åt Gud och Lammet.

⁵ Och i deras mun har ingen lögn blivit funnen; de äro ostraffliga.

⁶ Och jag såg en annan ängel flyga fram uppe i himlarymden; han hade ett evigt evangelium, som han skulle förkunna för dem som bo på jorden, för alla folkslag och stammar och tungomål och folk.

⁷ Och han sade med hög röst: "Frukten Gud och given honom ära; ty stunden är kommen, då han skall hålla dom. Ja, tillbedjen honom som har skapat himmel och jord och hav och vattenkällor.

⁸ Och ännu en annan ängel följde honom; denne sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon, som har givit alla folk att dricka av sin otukts vredesvin."

⁹ Och ännu en tredje ängel följde dem; denne sade med hög röst: "Om någon tillbeder vilddjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin hand,

¹⁰ så skall ock han få dricka av Guds vredesvin, det som är iskänkt i hans vredes kalk, obemängt; och han skall bliva plågad med eld och svavel, i heliga änglars och i Lammets åsyn.

¹¹ Och när de så plågas, uppstiger röken därav i evigheters evigheter, och de hava ingen ro, vaken dag eller natt, de som tillbedja vilddjuret och dess bild, eller som låta märka sig med dess namn.

¹² Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus."

¹³ Och jag hörde en röst från himmelen säga: "Skriv: Saliga äro de döda som dö i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skola få vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem."

¹⁴ Och jag fick se en vit sky, och på skyn satt en som liknade en människoson; och han hade på sitt huvud en gyllene krans, och i sin hand en vass lie.

¹⁵ Och en annan ängel kom ut ur templet och ropade med hög röst till den som satt på skyn: "Låt din lie gå, och inbärga skörden; ty skördetiden är kommen, och säden på jorden är fullt mogen till skörd."

¹⁶ Den som satt på skyn högg då till med sin lie på jorden, och jorden blev avbärgad.

- ¹⁷ Och en annan ängel kom ut ur templet i himmelen, och jämväl han hade en vass lie.
- ¹⁸ Och ännu en ängel kom fram ifrån altaret, den som hade makt över elden. Denne ropade med hög röst till den som hade den vassa lien; han sade "Låt din vassa lie gå, och skär av druvklasarna från vinträden på jorden, ty deras druvor äro fullmogna."
- ¹⁹ Och ängeln högg till med sin lie på jorden och skar av frukten ifrån vinträden på jorden och kastade den i Guds vredes stora vinpress.
- ²⁰ Och vinpressen trampade utanför staden, och blod gick ut från pressen och steg ända upp till betslen på hästarna, på en sträcka av ett tusen sex hundra stadier.

KAPITEL 15

- O**ch jag såg ett annat tecken i himmelen, stort och underbart; sju änglar med de sju plågor som bliva de sista, ty med dem är Guds vredesdom fullbordad.
- ² Och jag fick se något som såg ut såsom ett glashav, blandat med eld. Och jag såg dem som hade vunnit seger över vilddjuret, med dess bild och dess namns tal, stå vid glashavet, med Guds harpor i sina händer.
- ³ Och de sjöngo Moses', Guds tjänares, sång och Lammets sång: de sjöngo: "Stora och underbara äro dina verk, Herre Gud, du Allsmäktige; rättfärdiga och rätta äro dina vägar, du folkens konung.
- ⁴ Vem skulle icke frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Du allena är helig, och alla folk skola komma och tillbedja inför dig. Ty dina domar hava blivit uppenbara."
- ⁵ Sedan såg jag att vittnesbördets tabernakels tempel i himmelen öppnades.
- ⁶ Och de sju änglarna med de sju plågorna kommo ut ur templet, klädda i rent, skinande linne, och omgjordade kring bröstet med gyllene bälten.
- ⁷ Och ett av de fyra väsendena gav de sju änglarna sju gyllene skålar, fulla av Guds vrede, hans som lever i evigheternas evigheter.
- ⁸ Och templet blev uppfyllt av rök från Guds härlighet och från hans makt, och ingen kunde gå in i templet, förrän de sju änglarnas sju plågor hade fått sin fullbordan.

KAPITEL 16

- O**ch jag hörde en stark röst från templet säga till de sju änglarna: "Gån åstad och gjuten ut Guds sju vredesskålar på jorden."
- ² Och den förste gick åstad och göt ut sin skål på jorden. Då kommo onda och svåra sårnader på de människor som buro vilddjurets märke och tillbådo dess bild.
- ³ Och den andre göt ut sin skål i havet. Då förvandlades det till blod, likt blodet av en död människa, och alla levande varelser i havet dogo.
- ⁴ Och den tredje göt ut sin skål i strömmarna och vattenkällorna. Då förvandlades dessa till blod.
- ⁵ Och jag hörde vattnens ängel säga: "Rättfärdig är du, du som är och som var, du helige, som har dömt så.
- ⁶ De hava utgjutit heliga mäns och profeters blod. Därför har ock du givit dem blod att dricka; de äro det värda."
- ⁷ Och jag hörde altaret säga: "Ja, Herre Gud, du Allsmäktige, rätta och rättfärdiga äro dina domar."
- ⁸ Och den fjärde göt ut sin skål över solen. Då fick denna makt att bränna människorna

såsom med eld.

⁹ Och när nu människorna blevo brända av stark hetta, hädade de Guds namn, hans som hade makten över dessa plågor; de gjorde icke bättring och gävo honom icke ära.

¹⁰ Och den femte göt ut sin skål över vilddjurets tron. Då blev dess rike förmörkat, och människorna beto sönder sina tungor i sin vanda.

¹¹ Och de hädade himmelens Gud för sin vändas och sina sårnaders skull; de gjorde icke bättring och upphörde icke med sina gärningar.

¹² Och den sjätte göt ut sin skål över den stora floden Eufrat. Då torkade dess vatten ut, för att väg skulle beredas åt konungarna från östern.

¹³ Och ur drakens gap och ur vilddjurets gap och ur den falske profetens mun såg jag tre orena andar utgå, lika paddor.

¹⁴ De äro nämligen onda andar som göra tecken, och som gå ut till konungarna i hela världen, för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.

¹⁵ ("Se, jag kommer såsom en tjuv; salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han icke måste gå naken, och man får se hans skam.")

¹⁶ Och de församlade dem till den plats som på hebreiska heter Harmagedon.

¹⁷ Och den sjunde göt ut sin skål i luften. Då gick en stark röst ut från tronen i templet och sade "Det är gjort."

¹⁸ Och nu kommo ljungeldar och dunder och tordön, och det blev en stor jordbävning, en jordbävning så våldsam och så stor, att dess like icke hade förekommit, alltsedan människor blevo till på jorden.

¹⁹ Och den stora staden rämnade söder i tre delar, och folkens städer störtade samman; och Gud kom ihåg det stora Babylon, så att han räckte det kalken med sin stränga vredes vin.

²⁰ Och alla öar flydde, och inga berg funnos mer.

²¹ Och stora hagel, centnertunga, föllo ned från himmelen på människorna; och människorna hädade Gud för den plåga som haglen vållade, ty den plågan var mycket stor.

KAPITEL 17

Och en av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade med mig och sade: "Kom hit, så skall jag visa dig, huru den stora skökan får sin dom, hon som tronar vid stora vatten,

² hon som jordens konungar hava bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens inbyggare hava druckit sig druckna."

³ Sedan förde han mig i anden bort till en öken. Där såg jag en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fulltecknat med hädiska namn; och det hade sju huvuden och tio horn.

⁴ Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och glänste av guld och ädla stenar och pärlor; och i sin hand hade hon en gyllene kalk, full av styggelser och av hennes otukts orenlighet.

⁵ Och på hennes panna var skrivet ett namn med hemlig betydelse: "Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna på jorden."

⁶ Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och av Jesu vittnens blod. Och jag förundrade mig storligen, när jag såg henne.

- ⁷ Och ängeln sade till mig: "Varför förundrar du dig? Jag skall säga dig hemligheten om kvinnan, och om vilddjuret som bär henne, och som har de sju huvudena och de tio hornen.
- ⁸ Vilddjuret som du har sett, det har varit, och är icke mer; men det skall stiga upp ur avgrunden, och det går sedan i fördärvet. Och de av jordens inbyggare, vilkas namn icke från världens begynnelse äro skrivna i livets bok, skola förundra sig, när de få se vilddjuret som har varit, och icke mer är, men dock skall komma. -
- ⁹ Här gäller det att äga ett förstånd med vishet. De sju huvudena äro sju berg, som kvinnan tronar på. De äro ock sju konungar;
- ¹⁰ fem av dem hava fallit, en är, och den återstående har ännu icke kommit, och när han kommer, skall han bliva kvar en liten tid.
- ¹¹ Och vilddjuret som har varit, och icke mer är, det är självt den åttonde, och dock en av de sju, och det går i fördärvet.
- ¹² Och de tio horn som du har sett, de äro tio konungar, som ännu icke hava kommit till konungavälde, men som för en kort tid, tillika med vilddjuret, få makt såsom konungar.
- ¹³ Dessa hava ett och samma sinne, och de giva sin makt och myndighet åt vilddjuret.
- ¹⁴ De skola giva sig i strid med Lammet; men Lammet jämte de kallade och utvalda och trogna som följa det, skall övervinna dem, ty Lammet är herrarnas herre och konungarnas konung."
- ¹⁵ Och han sade ytterligare till mig: "Vattnen som du har sett, där varest skökan tronar, äro folk och människoskaror och folkslag och tungomål.
- ¹⁶ Och de tio horn, som du har sett, och vilddjuret, de skola hata skökan och göra henne utblottad och naken, och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld.
- ¹⁷ Ty Gud har ingivit dem i hjärtat att de skola utföra vad han har i sinnet, och att de alla skola handla i ett och samma sinne, och att de skola giva sitt välde åt vilddjuret, till dess Guds utsagor hava fullbordats.
- ¹⁸ Och kvinnan som du har sett är den stora staden, som har konungsligt välde över jordens konungar."

KAPITEL 18

Därefter såg jag en annan ängel komma ned från himmelen; han hade stor makt, och jorden upplystes av hans härlighet.

- ² Och han ropade med stark röst och sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon; det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla slags orena andar och ett tillhåll för alla slags orena och vederstyggliga fåglar.
- ³ Ty av hennes otukts vredesvin hava alla folk druckit; konungarna på jorden hava bedrivit otukt med henne, och köpmännen på jorden hava skaffat sig rikedom genom hennes omåttliga vällust."
- ⁴ Och jag hörde en annan röst från himmelen säga: "Drogen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor.
- ⁵ Ty hennes synder räcka ända upp till himmelen, och Gud har kommit ihåg hennes orättfärdiga gärningar.
- ⁶ Vedergällen henne vad hon har gjort, ja, given henne dubbelt igen för hennes gärningar; iskänken dubbelt åt henne i den kalk vari hon har iskänkt.
- ⁷ Så mycken ära och vällust som hon har berett sig, så mycken pina och sorg mån I

bereda henne. Eftersom hon säger i sitt hjärta: 'Jag tronar såsom drottning och och sitter icke såsom änka, och aldrig skall jag veta av någon sorg',

⁸ därför skola på en och samma dag hennes plågor komma över henne: död och sorg och hungersnöd; och hon skall brännas upp i eld. Ty stark är Herren Gud, han som har dömt henne.

⁹ Och jordens konungar, som hava bedrivit otukt och levat i vällust med henne, skola gråta och jämra sig över henne, när de se röken av hennes brand.

¹⁰ De skola stå långt ifrån, av förfäran över hennes pina, och skola säga: 'Ve, ve dig, Babylon, du stora stad, du starka stad! Plötsligt har nu din dom kommit.'

¹¹ Och köpmännen på jorden gråta och sörja över henne, då nu ingen mer köper de varor som de frakta:

¹² guld och silver, ädla stenar och pärlor, fint linne och purpur, siden och scharlakan, allt slags välluktande trä, alla slags arbeten av elfenben och dyrbaraste trä, av koppar och järn och marmor,

¹³ därtill kanel och kostbar salva, rökverk, smörjelse och välluktande harts, vin och olja, fint mjöl och vete, fäkreatur och får, hästar och vagnar, livegna och trälar.

¹⁴ De frukter som din själ hade begär till hava försvunnit ifrån dig; allt vad kräsligt och pråktigt du hade har gått förlorat för dig och skall aldrig mer bliva funnet.

¹⁵ De som handlade med sådant, de som skaffade sig rikedom genom henne, de skola stå långt ifrån, av förfäran över hennes pina; de skola gråta och sörja

¹⁶ och skola säga: 'Ve, ve dig, du stora stad, du som var klädd i fint linne och purpur och scharlakan, du som glänste av guld och ädla stenar och pärlor!

¹⁷ I ett ögonblick har nu denna stora rikedom blivit förödd.' Och alla skeppare och alla kustfarare och sjömän och alla andra som hava sitt arbete på havet stå långt ifrån;

¹⁸ och när de ser röken av hennes brand, ropa de och säga: 'Var fanns den stora stadens like?'

¹⁹ Och de strö stoft på sina huvuden och ropa under gråt och sorg och säga: 'Ve, ve dig, du stora stad, genom vars skatter alla de därinne, som hade skepp på havet, blevo rika! I ett ögonblick har den nu blivit förödd.

²⁰ Gläd dig över vad som har vederfarits henne, du himmel och I helige och I apostlar och profeter, då nu Gud har hållit dom över henne och utkrävt vedergällning för eder!"

²¹ Och en väldig ängel tog upp en sten, lik en stor kvarnsten, och kastade den i havet och sade: "Så skall Babylon, den stora staden, med fart störtas ned och aldrig mer bliva funnen.

²² Av harpospelare och sångare, av flöjtblåsare och basunblåsare skall aldrig mer något ljud bliva hört i dig; aldrig mer skall någon konstförfaren man av något slags yrke finnas i dig; bullret av en kvarn skall aldrig mer höras i dig;

²³ en lampas sken skall aldrig mer lysa i dig; rop för brudgum och brud skall aldrig mer höras i dig - du vars köpmän voro stormän på jorden, du genom vars trolldom alla folk blevo förvillade,

²⁴ och i vilken man såg profeters och heliga mäns blod, ja, alla de människors blod, som hade blivit slaktade på jorden."

KAPITEL 19

Sedan hörde jag likasom starka röster av en stor skara i himmelen, som sade "Halleluja! Frälsningen och äran och makten tillhöra vår Gud.

² Ty rätta och rättfärdiga äro hans domar; han har dömt den stora skökan, som fördärvade jorden genom sin otukt, och han har utkrävt sina tjänares blod av hennes hand."

³ Och åter sade de: "Halleluja!" Och röken från henne stiger upp i evigheternas evigheter!

⁴ Och de tjugufyra äldste och de fyra väsendena föllo ned och tillbådo Gud, som satt på tronen; de sade: "Amen! Halleluja!"

⁵ Och från tronen utgick en röst, som sade: "Loven vår Gud, alla I hans tjänare, I som frukten honom, både små och stora."

⁶ Och jag hörde likasom röster av en stor skara, lika bruset av stora vatten och dånet av starka tordön; de sade: "Halleluja! Herren, vår Gud, den Allsmäktige, har nu trätt fram såsom konung.

⁷ Låtom oss glädjas och fröjda oss och giva honom äran; ty tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo.

⁸ Och åt henne har blivit givet att kläda sig i fint linne, skinande och rent." Det fina linnet är de heligas rättfärdighet.

⁹ Och han sade till mig: "Skriv: Saliga äro de som äro bjudna till Lammets bröllopsmåltid." Ytterligare sade han till mig: "Dessa ord äro sanna Guds ord."

¹⁰ Och jag föll ned för hans fötter för att tillbedja honom, men han sade till mig: "Gör icke så. Jag är din medtjänare och dina bröders, deras som hava Jesu vittnesbörd. Gud skall du tillbedja. Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande."

¹¹ Och jag såg himmelen öppen och fick där se en vit häst; och mannen som satt på den heter "Trofast och sannfärdig", och han dömer och strider i rättfärdighet.

¹² Hans ögon voro såsom eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor och hade ett namn där skrivet, som ingen känner utom han själv.

¹³ Och han var klädd i en mantel som var doppad i blod; och det namn han har fått är "Guds Ord".

¹⁴ Och honom följde, på vita hästar, de himmelska härskarorna, klädda i fint linne, vitt och rent.

¹⁵ Och från hans mun utgick ett skarpt svärd, varmed han skulle slå folken. Och han skall styra dem med järnspira; och han trampar Guds, den Allsmäktiges, stränga vredes vinpress.

¹⁶ Och på sin mantel, över sin länd, har han detta namn skrivet: "Konungarnas konung och herrarnas herre."

¹⁷ Och jag såg en ängel stå i solen, och denne ropade med hög röst och sade till alla fåglar som flögo fram uppe i himlarymden: "Kommen hit, församlén eder till Guds stora gästabad,

¹⁸ för att äta kött av konungar och krigsöverstar och hjältar, kött av hästar och deras ryttare, ja, kött av alla, både fria och trälar, både små och stora."

¹⁹ Och jag såg vilddjuret och konungarna på jorden med sina härskaror, samlade för att utkämpa sin strid mot honom som satt på hästen och mot hans härskara.

²⁰ Och vilddjuret blev gripet, därjämte ock den falske profeten, som i dess åsyn hade gjort de tecken med vilka han hade förvillat dem som hade tagit vilddjurets märke, och dem som hade tillbett dess bild. Båda blevo de levande kastade i eldsjön, som brann med

svavel.

²¹ Och de andra blevo dräpta med ryttarens svärd, det som utgick från hans mun; och alla fåglar blevo mättade av deras kött.

KAPITEL 20

Och jag såg en ängel komma ned från himmelen; han hade nyckeln till avgrunden och hade en stor kedja i sin hand.

² Och han grep draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan, och fängslade honom för tusen år

³ och kastade honom i avgrunden och stängde igen och satte dit ett insegel över honom på det att han icke mer skulle förvilla folken, förrän de tusen åren hade gått till ända. Därefter skall han åter komma lös för en liten tid.

⁴ Och jag såg troner stå där, och de satte sig på dem, de åt vilka gavs makt att hålla dom. Och jag såg de människors själar, som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds och Guds Ords skull, och som icke hade tillbett vilddjuret eller dess bild, och icke heller tagit dess märke på sina pannor och sina händer; dessa blevo nu åter levande och fingo regera med Kristus i tusen år.

⁵ (De övriga döda blevo icke levande, förrän de tusen åren hade gått till ända.) Detta är den första uppståndelsen.

⁶ Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen; över dem har den andra döden ingen makt, utan de skola vara Guds och Kristi präster och skola få regera med honom de tusen åren.

⁷ Men när de tusen åren hava gått till ända, skall Satan komma lös ur sitt fängelse.

⁸ Han skall då gå ut för att förvilla de folk som bo vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till den stundande striden; och de äro till antalet såsom sanden i havet.

⁹ Och de draga fram över jordens hela vidd och omringa de heligas läger och "den älskade staden"; men eld faller ned från himmelen och förtär dem.

¹⁰ Och djävulen, som förvillade dem, bliver kastad i samma sjö av eld och svavel, dit vilddjuret och den falske profeten hade blivit kastade; och de skola där plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

¹¹ Och jag såg en stor vit tron och honom som satt därpå; och för hans ansikte flydde jord och himmel, och ingen plats blev funnen för dem.

¹² Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplåtna. Och jämväl en annan bok blev upplåten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna.

¹³ Och havet gav igen de döda som voro däri, och döden och dödsriket gåvo igen de döda som voro i dem; och dessa blev dömda, var och en efter sina gärningar.

¹⁴ Och döden och dödsriket blevo kastade i den brinnande sjön; detta, den brinnande sjön, är den andra döden.

¹⁵ Och om någon icke fanns skriven i livets bok, så blev han kastad i den brinnande sjön.

KAPITEL 21

- O**ch jag såg en ny himmel och en ny jord; ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer.
- ² Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmydd såsom en brud som är prydd för sin brudgum.
- ³ Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem
- ⁴ och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var är nu förgånget."
- ⁵ Och han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Ytterligare sade han: "Skriv: ty dessa ord äro visa och sanna."
- ⁶ Han sade vidare till mig: "Det är gjort. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag giva att dricka för intet ur källan med livets vatten.
- ⁷ Den som vinner seger, han skall få detta till arvedel, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son.
- ⁸ Men de fega och de otrogna, och de som hava gjort vad styggeligt är, och dråpare och otuktiga människor och trollkarlar och avgudadyrkare och alla lögnare skola få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel; detta är den andra döden."
- ⁹ Och en av de sju änglarna med de sju skålar, som voro fulla med de sju sista plågorna, kom och talade till mig och sade: "Kom hit, så skall jag visa dig bruden, Lammets hustru."
- ¹⁰ Och han förde mig i anden åstad upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ned från himmelen, från Gud,
- ¹¹ med Guds härlighet. Den glänste likt den dyrbaraste ädelsten, den var såsom kristallklar jaspis.
- ¹² Den hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna stodo tolv änglar, och över portarna voro skrivna namn: namnen på Israels barns tolv stammar.
- ¹³ I öster voro tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar.
- ¹⁴ Och stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stodo tolv namn: namnen på Lammets tolv apostlar.
- ¹⁵ Och han som talade till mig hade en gyllene mätstång för att därmed mäta staden och dess portar och dess mur.
- ¹⁶ Och staden utgjorde en fyrkant, och dess längd var lika stor som dess bredd. Och med stången mätte han staden: dess mått var tolv tusen stadier, dess längd och bredd och höjd voro lika.
- ¹⁷ Och han mätte dess mur: den var ett hundra fyrtiofyra alnar efter människors mått, som ock är änglars.
- ¹⁸ Och stadsmuren var byggd av jaspis, men staden själv var av rent guld, likt rent glas.
- ¹⁹ Stadsmurens grundstenar voro skönt lagda och utgjordes av alla slags ädelstenar. Den första grundstenen var en jaspis, den andra en safir, den tredje en kalcedon, den fjärde en smaragd,
- ²⁰ den femte en sardonyx, den sjätte en karneol, den sjunde en krysolit, den åttonde den beryll, den nionde en topas, den tionde en krysopras, den elfte en hyacint, den tolfte en ametist.
- ²¹ Och de tolv portarna utgjordes av tolv pärlor; var särskild port utgjordes av en enda pärla. Och stadens gata var av rent guld, likt genomskeinligt glas.
- ²² Och jag såg i den intet tempel, ty Herren Gud, den Allsmäktige, är dess tempel, han

och Lammet.

²³ Och staden behöver icke sol eller måne till att lysa där, ty Guds härlighet upplyser den och dess ljus är Lammet.

²⁴ Och folken skola vandra i dess ljus, och jordens konungar föra ditin, vad härligt de hava.

²⁵ Dess portar skola aldrig stängas om dagen - natt skall icke finnas där

²⁶ och vad härligt och dyrbart folken hava skall man föra ditin.

²⁷ Men intet orent skall någonsin komma ditin, och ingen som gör vad styggeligt är och lögn, utan allenast de som äro skrivna i livets bok, Lammets bok.

KAPITEL 22

Och han visade mig en ström med vatten, klar som kristall. Den gick ut från Guds och Lammets tron

² och flöt fram mitt igenom stadens gata. Och på båda sidor om strömmen stodo livsträd, som gävo tolv skördar, ty de buro frukt var månad; och trädens löv tjänade till läkedom för folken.

³ Och ingen förbannelse skall vara mer. Och Guds och Lammets tron skall stå där inne, och hans tjänare skall tjäna honom

⁴ och skola se hans ansikte; och hans namn skall stå tecknat på deras pannor.

⁵ Och ingen natt skall vara mer; och de behöva icke någon lampas ljus, ej heller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skola regera i evigheternas evigheter.

⁶ Och han sade till mig: "Dessa ord äro vissa och sanna; och Herren, profeternas andars Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske.

⁷ Och se, jag kommer snart. Salig är den som tager vara på de profetians ord som stå i denna bok."

⁸ Och jag, Johannes, var den som hörde och såg detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ned för att tillbedja inför ängelns fötter, hans som visade mig detta.

⁹ Men han sade till mig: "Gör icke så. Jag är din medtjänare och dina bröders, profeternas, och deras som taga vara på denna boks ord. Gud skall du tillbedja."

¹⁰ Och han sade till mig: "Göm icke under något insegel de profetians ord som stå i denna bok; ty tiden är nära.

¹¹ Må den som är orättfärdig fortfara att öva sin orättfärdighet och den som är oren att orena sig. Så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig.

¹² Se, jag kommer snart och har med mig min lön, för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro.

¹³ Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden.

¹⁴ Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar.

¹⁵ Men de som äro hundar och trollkarlar och otuktiga och dråpare och avgudadyrkare och alla som älska och göra lögn, de måste alla stanna därutanför."

¹⁶ Jag, Jesus, har sänt min ängel för att i församlingarna vittna om detta för eder. Jag är telningen från Davids rot och kommen av hans släkt, jag är den klara morgonstjärnan.

¹⁷ Och Anden och bruden säga: "Kom." Och den som hör det, han säge "Kom." Och den som törstar, han komme; ja den som vill, han tage livets vatten för intet.

18 För var och en som hör de profetians ord, som stå i denna bok betygar jag detta: "Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor om vilka är skrivet i denna bok.

19 Och om någon tager bort något från de ord som stå i denna profetias bok, så skall Gud taga ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, om vilka är skrivet i denna bok."

20 Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." Amen. Kom Herre Jesus!

21 Herren Jesu nåd vare med alla.

For other languages please go to **www.wordproject.org**